

Austatud seltsikaaslane

Hillar Kald

2002.a. alguses soovin kõigepealt tänada kõiki meie Seltsi hobusekasvatajaid ja entusiaste, kelle abiga sai teoks 2001.a. ürituste läbiviimine ja teoks õnnestumine. Samuti tuleb tänada meie seltsi tegevteenistust, kes olid väga tublid eelmise aasta ürituste ja tööplaani läbiviimisel.

Teie ees on aastaraamat, mis annab põhjalikult ülevaate Eesti Hobusekasvatajate Seltsi ja tema liikmete 2001.a. tegevusest. Ma loodan, et iga hobuseomanik peab oma hobust kasvatades endale silmade ette seadma ideaalse hobuse kujutuse, millist hobust ta tahaks näha ja selle järgi seltsi abiga aretustööd tegema. EHS kui aretusorganisatsioon, peab selle tagama eeskätt läbi aretuse. Selleks ongi meil igale tõule oma aretusprogramm, mis annab eesmärgid aastateks ette ja millega peab kaasnema selle tõhus täitmine. Seda on võimalik saavutada hobusekasvatajate omavahelise koostöö tulemusena, kasutades enda kogemusi ja teadmisi ning õppides teistelt, tagades sellega hobustele normaalsed pidamistingimused.

Aastaraamatu mahukas sisu näitab Teie poolt tehtud tööd. Sündmusi, mis hobusekasvatajaid liidavad on palju ja järjest rohkem vajadust nende ürituste järgi on, et teha paremini tõuaretust.

Kõige raskem probleem on riigi poolt eraldavate rahadega tõuaretusele. Rahade jaotusel öeldakse, et hobuseid on vähe. Ei saa ju võrrelda ja ühte patta panna hobustega lehma, sigu, karusloomi jne. Järjest rohkem peame ministeeriumitele ja riigiasutustele selgeks tegema, et hobune ei ole ainult põllumajandusloom. Temaga on seotud kultuur ja nende ürituste järjepidevus. Hobust peab võtma ka kui riigi strateegilise tähtsusega looma, nagu see on teistes Euroopa riikides, kus riik on tõesti ühaenam pannud oma osa nii tõuaretusse kui ka täkkude soetamisel.

Laulupidude korraldamine on ju ka kultuur, laulupeo kassetide müük ei too ju nende korraldamiseks vajaminevat raha tagasi aga see makstakse lihtsalt riigi poolt kinni, kuna see on traditsioonide jätkamine kultuuri maastikul. Miks siis hobustele ei anta kultuuri fondidest raha? Aga sellegi poolest loodame meeldivamale koostööle riigiasutustega ning praeguse olukorra paranemisele.

Tahaks rohkem, et haruseltside poolt kerkiks üles ettepanekuid ja mõtteid edasi liikumiseks, oskust paremini üheskoos edasi minna ja hobusekasvatust tulutoomavaks muuta.

Soovin Teile edasipidiseks kindlat meelt oma eesmärkide saavutamiseks. Õnne ja edu alanud hobuseaastal ning head varsaõnne, sest just tänu sellele kasvab ka hobuste arv.

EHS-i president **Hillar Kald**
veebruar 2002.a.